

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4381

гр. София, 01.10.2012 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав, в
закрито заседание на 01.10.2012 г. в следния състав:**

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Попова

като разглежда дело номер **4596** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

С молба, подадена от адв.Г. , упълномощен от кмета на Столична община по настоящето адм.дело е поискано да бъде допълнено определението на съда от 19.07.2012г. в часта по отношение на разноските, като предвид изхода на спора бъде присъдено договореното и заплатено адвокатско възнаграждение в раземер на 700 лв. В указания срок след изпращане на молбата за допълване в частта за разноските по реда на чл.248, ал.2 от ГПК, жалбоподателят не е изразил становище.

Съдът намира, че молбата за допълване е допустима, като подадена в срок, а разгледана по същество е и основателна, тъй като съгласно чл.143, ал.4 от АПК, когато съдът отхвърли оспорването, подателят на жалбата заплаща напарвените по делото разноски, включително минималното възнаграждение за един адвокат, определено в Наредбата по чл.36, ал.2 от Закона за адвокатурата, ако другата страна е ползвала такъв.

В конкретния случай, жалбата е оставена без разглеждане и производството по делото е прекратено поради липса на правен интерес.

Правният разум, залегнал в текстовете на [чл. 143, ал. 1 - ал. 4 , АПК](#), изисква да бъдат заплатени разноските на страната, в чиято полза е постановеният съдебен акт, от страната, за която оспорването е приключило неблагоприятно , независимо дали с отмяна на обжалвания административен акт, респективно на отказа такъв да бъде издаден или при прекратяване на делото поради оттеглянето на акта, съответно при отхвърляне на оспорването или оттеглянето на жалбата. Към тези случаи следва да се приравни и прекратяването на производството при наличието на някоя от останалите преподпоставки по чл.159 от АПК и това е така, тъй като задължението за разноски за страната произтича от неоснователно предизвикания правен спор.

В единственото проведено по делото заседание, процесуалният представител на жалбоподателя не е направил своевременно възражение за прекомерност, но и съдът не е дал изрична възможност да изрази становище по разноските и да предяви искане

за намаляване на размера на адвокатското възнаграждение. Освен това, разноските се претендират от ответника без да е представен списък на разноски. /Определение N 10878 23.01.2012г. по адм.д.N 15696/2011г. на ВАС/ .

Ето защо , съдът намира, че предвид фактическата и правна сложност на делото, претендираното адвокатско възнаграждение следва да бъде намалено от 700лв. на предвидения минимален размер от 150 лв. съобразно чл.8 и чл.7, ал.1, т.4 и § 2 от Наредба N 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на осн.чл.248, ал.3 от ГПК вр. с чл.143, ал.4 от АПК,
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С.-ГРАД, II отделение, 31 състав

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПЪЛВА Определение № 3334 от 19.07.2012г. в частта му по отношение на разноските в следния смисъл:

ОСЪЖДА [фирма]-гр.С., [улица], N137, ЕИК[ЕИК] да заплати на Столична община, район разноските по делото в размер на 150 лева.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен административен съд на РБ в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

Определението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: